

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/478/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713215741
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713215741.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpeného advokátkou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným v rade: 1/ M. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., V. XXX/XX, 2/ L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. - S., A. Q. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 366,03 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 16C/21/2014-56 zo dňa 28.5.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom č.k. 16C/21/2014-56 zo dňa 28.5.2015 zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu. Žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného v 1/ rade zaplatenia sumy 183,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 140,89 eur za obdobie od 1.9.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 1,00 eur za obdobie od 26.7.2011 do zaplatenia a 9,5 % ročne zo sumy 36,09 eur za obdobie od 8.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania v jednej polovici všetkých vzniknutých trov konania a proti žalovanej v rade 2/ sa domáhal zaplatenia sumy 183,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 140,89 eur za obdobie od 1. 9. 2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 1,00 eur za obdobie od 26.7.2011 do zaplatenia a 9,5 % ročne zo sumy 36,09 eur za obdobie od 8.11.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady jednej polovice vzniknutých trov konania a to na tom skutkovom a právnom základe, že žalovaní v rade 1/ a 2/ sú podľa osvedčenia o dedičstve zo dňa 26. 7.2012 sp. zn. 18D/154/2012 dedičmi po poručiťelke X. S., nar. XX.X.XXXX a zomrelej XX.X.XXXX, naposledy bytom V. č. XXX/XX v V.. Poručiťelka uzavrela dňa 19.12.2002 zmluvu o dodávke plynu, na základe ktorej jej žalobca poskytoval dodávku plynu do domácnosti podľa príslušných právnych predpisov a totiž podľa zákona o energetike. Povinnosťou poručiťelky bolo za dodávky plynu do domácnosti platiť, pričom žalobca poručiťelke vyúčtoval cenu poskytnutých dodávok plynu vyúčtovacími faktúrami č. 7419070124 v sume 281,78 eur, zročnou 31.5.2011, faktúrou č. 3102027458 v sume 2,00 eur, zročnou 25. 07. 2011, faktúrou č. 5100956006 v sume 72,19 eur, zročnou 7.11.2011 a faktúrou č. 4028000720 v sume 10,06 eur, zročnou 30.9.2011. Poručiťelka si svoju povinnosť zaplatiť tieto faktúry nespĺnila a pred ich úhradou zomrela. Žalovaní v 1/ a 2/ rade po nej dedili a za jej dlhy zodpovedajú v zmysle § 470 ods. 1 Obč. zák. do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Keďže dedičmi sú dve osoby, zodpovedajú za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu.

Súd prvého stupňa mal vykonaným dokazovaním preukázané, že 14.12.2002 X. S. uzavrela so žalobcom zmluvu o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť, na odberné miesto Krpelany, ul. V. č. XX. Faktúrami, ktoré žalobca pripojil so žalobou, bolo nesporne preukázané, že spotrebu plynu v tejto domácnosti žalobca uvedenými faktúrami vyúčtoval, pričom nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by odberateľka, teda X. S. v lehote zročnosti tieto faktúry zaplatila. Táto skutočnosť viedla žalobcu k tomu, že listom zo dňa 8.9.2011 odstúpil podľa platných obchodných podmienok a žalobca podľa § 48 a § 517 ods. 1 Obč. zák. od zmluvy o dodávke plynu a to vzhľadom na skutočnosť, že odberateľka bola v omeškaní s úhradou zmluvne dohodnutých platieb a preddavkov na opakované dodávky zemného plynu a nezaplatila ich ani po predchádzajúcom upozornení zo dňa 11.7.2011. Toto odstúpenie od zmluvy bolo doručené poručiťelke dňa 13.9.2011. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o dodávke plynu do domácnosti poručiťelky boli aj obchodné podmienky za opakované dodávky plynu pre odberateľa plynu v domácnosti platné u žalobcu, z ktorých vyplynulo podľa článku 2 bod 8 písm. b/, že zmluva zaniká okrem prípadov, kedy to vyplýva zo všeobecne záväzného právneho predpisu, zmluvy alebo týchto obchodných podmienok aj odstúpením od zmluvy zo strany dodávateľa pri zistení neoprávneného odberu, v takomto prípade zmluva zaniká doručením odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane v zmysle článku 9 týchto obchodných podmienok. Podľa článku 7 týchto obchodných podmienok neoprávneným odberom plynu, je odber bez uzavretej zmluvy v rozpore s uzavretou zmluvou, v prípade nedodržania zmluvne dohodnutých platobných podmienok, ako aj iný odber, ktorý je za neoprávnený považovaný v zmysle všeobecne záväzných predpisov. Z oznámenia žalobcu v liste zo dňa 8.9.2011, ktorým žalobca odstúpil od zmluvy s poručiťelkou vyplynulo, že pre nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, t.j. pre neplatenie vyúčtovacích faktúr a neplatenie preddavkov na opakované dodávky zemného plynu, považoval žalobca odber poručiťelky do domácnosti za neoprávnený odber. Z osvedčenia o dedičstve, ktoré vydala JUDr. Irena Kolcunová, notárka, pod sp. zn. 18D/154/2012, Dnot 82/2012 dňa 26.7.2012 súd zistil, že odberateľka X. S. zomrela 25.2.2012 a žalovaní v rade 1/ a 2/ boli jej dedičmi ako jej deti, pričom každý z nich dedil v jednej polovici. Všeobecná cena majetku poručiťelky bola stanovená na 11.000,- eur a po odpočítaní dlhov poručiťelky vo výške 8 565,08 eur, čistá hodnota dedičstva predstavovala sumu 2.434,92 eur. Na tomto dedičstve sa každý dedič, teda každý žalovaný, podieľal jednou polovicou. Súd prvého stupňa na základe týchto preukázaných skutočností dospel k právnomu záveru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že dlhy voči žalobcovi nezaplacením vyúčtovanej ceny dodávaného plynu do domácnosti právnej predchodkyne žalovaných vznikli za jej života, pričom žalobca predchodkyňi žalovaných poskytol zmluvne dohodnuté plnenia, avšak ako bolo preukázané, zmluva, na základe ktorej tieto dodávky poskytoval, zanikla odstúpením od zmluvy ku dňu 14.9.2011, kedy poručiťelka prevzala oznámenie žalobcu o odstúpení od zmluvy o dodávke plynu do jej domácnosti. V dôsledku odstúpenia od zmluvy došlo k zrušeniu platne uzavretej zmluvy medzi poručiťelkou, teda predchodkyňou žalovaných a žalobcom a vznikla povinnosť každému z jej účastníkov, v tomto prípade však poručiťelke, vrátiť druhému účastníkovi zmluvy, teda žalobcovi to, čo podľa nej dostala. Plnenie, ktoré počas platnosti zmluvy dostala, tvorilo vzhľadom na skutočnosť, že zmluva sa zrušila v zmysle § 48 ods. 2 Obč. zák. od začiatku (nakoľko účastníci zmluvy si nič iné v zmluve nedohodli) bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu a to prijatím plnení, ktoré nezaplatila.

V čase rozhodovania súdu prvého stupňa platilo ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže je nepochybné, že vzťah medzi právnou predchodkyňou žalovaných a žalobcom mal charakter spotrebiteľského právneho vzťahu, nakoľko v tomto vzťahu žalobca konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a právna predchodkyňa žalovaných bola fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo podnikateľskej činnosti, ale nakupovala plyn pre svoju osobnú spotrebu do domácnosti. Súd prvého stupňa vychádzal z ust. § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a § 107 ods. 2 Obč. zák. a konštatoval, že v tomto prípade plnenie, ktoré žalobca poskytol predchodkyňi žalovaných na základe zmluvy, ktorú zrušil odstúpením od zmluvy, je plnením, ktoré má charakter bezdôvodného obohatenia predchodkyne žalovaných, pretože ide o majetkový prospech získaný plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol, teda plnením zo zmluvy, ktorá bola zrušená. Keďže bolo preukázané, že žalobca už 14.9.2011, keďže odstúpenie od zmluvy bolo doručené predchodkyňi žalovaných, vedel, že k tomuto dňu zmluvu zrušil a že má právo požadovať proti nej bezdôvodné

obohatenie vo výške ceny dodaného zemného plynu, toto právo mohol prvýkrát uplatniť 15.9.2011, kedy mu začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorá potom uplynula 15.9.2013. Preto ak žalobca podal žalobu na súd 23.10.2013, podal ju po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, na ktoré premlčanie musel súd ex offa v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. prihliadať. Z týchto dôvodov proti žalovaným v rade 1/ a 2/, ktorí sú právnymi nástupcami X. S., ktorá sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, nemohol súd požadované plnenie žalobcovi priznať, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalovaní v 1/ a 2/ rade boli proti žalobcovi úspešní, preto by mali právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, no títo si náhradu trov konania neuplatnili, pretože im ani preukázateľne trovy nevznikli, a tak súd prvého stupňa rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom súdu prvého stupňa nesúhlasí a vytýkal prvostupňovému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že žalovaný nárok je premlčaný. Súd založil svoje právne posúdenie na koncepcii bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa. Podľa odvolateľa je namieste použiť ust. § 101 Obč. zák., podľa ktorého je premlčacia doba trojročná. Žalobca má za to, že zmluvné strany si dohodli účinky odstúpenia od zmluvy a zmluva zanikla doručením odstúpenia od zmluvy druhej strane. Súd vo svojom odôvodnení poukazuje, že nerešpektujúc skutočnosť, že možnosť odstúpenia, ako aj účinky odstúpenia od predmetnej zmluvy boli dohodnuté v súlade s ust. § 48 ods. 2 Obč. zák. Zmluvné strany si doslova dohodli, že zmluva zaniká doručením odstúpenia od zmluvy druhej zmluvnej strane, a preto nie je možné vyhodnotiť, že zmluva zaniká, resp. sa zrušuje od počiatku. Odvolateľ má za to, že súd nemal pri posudzovaní účinkov odstúpenia od zmluvy vychádzať z režimu bezdôvodného obohatenia, ale zo zmluvne dohodnutého režimu ukončenia zmluvy, v dôsledku čoho mal aplikovať trojročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Obč. zák. Preto premlčacia doba začala plynúť 15.9.2011, ale podľa odvolateľa uplynula po troch rokoch 15.9.2014. Preto odvolateľ má za to, že žaloba, ktorá bola podaná na súde 23.10.2013, bola podaná načas, teda nie po uplynutí premlčacej doby. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazne žalovaných k trovám prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods.1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré aj primerane vysvetlil. Preto odvolací súd nemohol prihliadnuť a prisvedčiť argumentom odvolateľa, uvádzaných vo svojom odvolaní, keď odvolací súd zhodne s právnym záverom súdu prvého stupňa konštatuje, že žalobca uplatnil svoj nárok po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, na ktoré premlčanie musel súd

prvého stupňa prihladať z úradnej povinnosti (ex offa) v zmysle ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. V preskúmvanej veci išlo nepochybne o plnenie, ktoré žalobca poskytol právnej predchodkyni žalovaných na základe zmluvy, ktorú tento zrušil odstúpením od zmluvy, preto plnenie má charakter bezdôvodného obohatenia predchodkyně žalovaných, pretože ide o majetkový prospech získaný plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol, teda plnením zo zmluvy, ktorá bola zrušená. Preto nemohol aplikovať iné ustanovenie, ako ust. § 107 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Je nepochybné, že žalobca 14.9.2011, keďže odstúpenie od zmluvy bolo doručené predchodkyni žalovaných, vedel, že k tomuto dňu zmluvu zrušil a že má právo požadovať proti nej bezdôvodné obohatenie vo výške ceny dodaného plynu, preto toto právo mohol prvýkrát uplatniť na súde 15.9.2011, ktorým dňom začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula 15.9.2013. Preto, ak žalobca podal žalobu na súde až 23.10.2013, jeho nárok bol uplatnený po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. S poukazom na uvedené nemohol odvolací súd uznať opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, že na daný prípad je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu lehota, čo odvolací súd nepovažoval za správne, a preto odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. S poukazom na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní boli úspešní žalovaní v 1/ a 2/ rade, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a zo spisu ani vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.